

Zápas blbec nenastal. Železník by jako hrdina utíkal i do Neubuzi



EMOCE KANONÝRA. Utkání plné zvrátí sehrál proti Brnu fotbalista Zlína Lukáš Železník. Ve 13. minutě vstřelil gól, pak neproměnil dvě velké šance, aby nakonec duel rozhodl penaltou v 91. minutě. Foto: Deník/J. Šmíd

JAN ŠMÍD

Zlín – Nejdrív se po vstřelené brance ocitl v euforii, pak ale prožil několik psychicky náročných momentů. Kapitán fotbalistů Zlína Lukáš Železník je ovšem velký bojovník a nakonec se v zápase 6. kola první fotbalové ligy proti Brnu stal hrdinou. V 91. minutě se úspěšně porval s nervy drásající penaltou a rozběhl se ke svému nejrychlejšímu a nejradostnějšímu sprintu v životě. Ševci po jeho dvou trefách zdolali Brno 2:1 a v tabulce jsou třetí!

„Kdybych mohl, tak běžím gól slavit až do Neubuzi (*vesnice kousek od Zlína, ze které pochází – pozn. red.*). Jenže bych obdržel druhou žlutou kartu, takže to nešlo. Jsem strašně rád, že jsem penaltu proměnil. Bylo vidět, že i diváci si oddechli,“ líčil už s úsměvem 25letý útočník, kterého v klubku hráčů málem umačkal svalnatý masér týmu Michal Molek. „Odrhnutí nemám, my vždycky po sobě tak poskáčeme. Je to dobře,“ dodal Železník pobaveně.

Z pokutového kopu se branka vždy očekává, tentokrát ale zlínskému kanonýrovi nebylo co závidět. Stav nerozhodný, závěr zápasu, pozornost čtyř a půl tisíc lidí a do toho hučení špilmachra Zbrojovky Pavla Zavadila. Žádná sranda. „Vnímám jsem psychicky ná-

ročnou chvilku, ještě jsem takovou konstelaci nezažil. Se Zavadilem jsme se dohadovali už v první půli a při penaltě na mě pořád volal, že ji nedám. Po gólu jsem mu to tedy vrátil, ale nechtěl bych to více ventilovat,“ přiblížil obdivovatel Realu Madrid s výrazem zadostiučinění ve tváři.

Navíc měl za sebou tři těžké momenty v duelu, které dočasně zastínily jeho krásný zásah pod břevno z 13. minuty. V 35. minutě mohl ze sóla poslat Zbrojovku do kolen. Jenže s gólmánem Doležalem obstřelil i bránu, poklekl a v pauze si musel vyslechnout hlasité výčitky od Jakuba Jugase, který mu šanci vybojoval. „Patří to k tomu, situaci jsme si vyříkali. Tři body jsme získali, tak klidně po sobě můžeme rvát dál,“ poznamenal Železník.

Sebe i své spoluhráče pak mohl uklidnit v 62. minutě. Jenže zatímco v prvním případě si nevyšiml zcela volného Poznara, tentokrát marně čekal na nahrávku před prázdnou bránou Bartolomeu a sám forward své zakončení nezvládl. „Nikoho jsem neslyšel volat, i když Pozny říkal, že si křikl. Šanci jsem chtěl vzít i na sebe. Při druhé možnosti sám Bart říkal, že nevolal. Soustředil jsem se na to, abych balon přebral a vystřelil, ale udělal jsem všechno opačně,“ mrzelo milovníka sportovních aktivit.

Vůbec nejhorší okamžik pak prožil v 69. minutě, když Chrien po rohovém kopu vyrovnal na 1:1. Zlínský dřič se ale zakousl a bojoval o další zvrát. Nakonec byl odměněn. „Byl jsem motivovaný, chtěl jsem všechno odčinit a prostě vývoj zlomit. Akorát jsem se bál, abych nešel do nějakého zbytečného skluzu, protože už jsem měl kartu. Kdybych dostal ještě červenou, to už by byl úplný zápas blbec. Naštěstí dopadla situace dobře,“ oddechl si Železník.

Sobota 12. září, plná emocí, mu tedy připravila sladkou tečku. A jako bonus se fotbalista s přezdívkou Palič posunul do popředí tabulky střelců Synot ligy. Na kontě má už pět gólů. Silná slova od tohoto pokorného mladého muže, jenž vyrůstal na vesnici, ovšem neuslyšíte. „Je to práce celého týmu. A je jedno, kdo branky dává. Ať je střílí kdokoliv, hlavně ať přináší výhry a liga se drží ve Zlíně,“ přeje si.

K tomu nováček soutěže vykročil čtyřikrát pravou nohou. Zisk dvanácti bodů v šesti kolech je ohromující počín. „Náš výkon, teď sice nebyl dobrý, mrzí nás neproměněné šance, ale body jsou pro nás moc důležité. Se Slavii si to teď můžeme v klidu rozdat. Na tabulku se nedíváme, o titul nehrajeme, budme realisté, hlavně si jdeme užít každý zápas. Jsme rádi za ligu,“ proměnil Lukáš Železník.

